

Formanden: Det ærede Medlem gaar udenfor det, som er Regelen ved en Sags anden Behandling, hvor man skal holde sig til de saglige Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem taler om, at Samfundsklasser forener sig i Had til Arbejderne og stempler dem som Forbrydere, er det utiladeligt. Jeg anmoder det ærede Medlem om at holde sig til Betænkningen og Ændringsforslagene i Overensstemmelse med Reglerne for en Sags anden Behandling.

J. P. Nielsen: Man kan ikke diskutere med Formanden, det har jeg hørt, men jeg gør opmærksom paa, at det er Fler-tallets Forslag om Legitimationskort, jeg taler om, det Ændringsforslag, som Fler-tallet har stillet til § 6 i Lovforslaget om Arbejdsanvisning, og den ærede Ordfører nævnte, at det var forkert, at jeg havde talt om Skudsmaalsbøger. Jeg vil saa sige, at Begrebet Hundetegn passer ogsaa langt bedre. Enhver Arbejder, der løber løs om uden at have Tegn, og som bliver antruffet af Politiet, kommer til at betale en Bøde paa 25 Kr. i Henhold til det Forslag, som Fler-tallet her har stillet. Begrebet Hundetegn synes jeg passer udmærket. Men det er en daarlig Tak, man giver de Arbejdere, der selv har forsikret sig, og som i første Række sørger for at skaffe den første Hjælp i Nøden. At Havnearbejderne, som i lang Tid har været Regeringens Venner, føler sig tilfredse med at løbe om med saadant et Hundetegn....

Formanden: Det er meget uheldige Udtryk, det ærede Medlem benytter.

J. P. Nielsen: Ja, det er ogsaa en meget uheldig Lov!

Saa stiller vort Mindretal Ændringsforslagene Nr. 28 og 29 til § 16 angaaende Regeringens Forslag om Kommunitilskuddenes Fordeling. Her foreslaar Mindretallet, at det bliver Staten, der betaler hele Tilskuddet. Det hævdes jo, at Arbejdsløsheden er et Samfundsonde, og i Konsekvens deraf maa vi være fælles om at bære Følgerne deraf. Vi foreslaar derfor, at de nuværende kommunale Tilskud ophæves, og at det bliver Staten, der betaler hele Tilskuddet, altsaa $\frac{5}{6}$ af Medlemsbidraget. Under Nr. 31 og 32 har vi stillet Ændringsforslag, der er en Følge af, at Kommunitilskuddet gaar over til at blive Statens Bidrag. Vi foreslaar saa under Nr. 37, at Punkt 8 i 1ste Stykke af § 20 udgaar; det er det Stykke, der giver Arbejdsgiverne Ret til at forlange, at Arbejderne skal arbejde paa nedsat Arbejdstid;

men i Stedet foreslaar vi under Nr. 36 et nyt Stykke indført i § 18, gaaende ud paa, at Indenrigsministeren under særlige Forhold efter Indstilling fra Nævnet kan tillade, at der paa nærmere efter Indstilling fra Nævnet fastsatte Betingelser ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse til arbejdende Medlemmer, hvis ugentlige Arbejdstid er nedsat. Til Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat med Halvdelen eller mere, og derhos med mindst en Uges samlet Ledighed kan der ydes Understøttelse for de ledige Dage efter de almindelige Regler. Efter dette Ændringsforslag bliver Udbetalingen af Understøttelse ikke en Pligt, men kan ske efter frivillig Overenskomst mellem Arbejderen og Arbejdsgiveren og efter indhentet Tilladelse hos Indenrigsministeren. Vi skal ikke have drakoniske Bestemmelser ind i Loven, som forskyder Forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver, og det gør 1ste Stykke, Punkt 8, i § 20.

Endvidere foreslaar Mindretallet i Ændringsforslag Nr. 39 til § 20, at Stykke 2 udgaar. Der kan jeg henholde mig til, hvad jeg udtalte under Lovforslagets første Behandling, at den Slags Bestemmelser bør ikke optages i Arbejdsløshedsloven.

Ved Ændringsforslag Nr. 59 til § 29 foreslaar vi, at Stykke 6 udgaar. Det betyder, at de forsikrede Arbejdere fritages for at betale til den ekstraordinære Arbejdsløshedsfond. Vi mener, det er nok, at de forsikrede Arbejdere betaler til deres egen Understøttelse. Arbejdsløshedsfondens skal gennem Hjælpekasserne udbetale Understøttelse ogsaa til dem, der ikke er Medlemmer af nogen Arbejdsløshedskasse, altsaa til Folk, der aldrig har villet forsikre sig, men vi mener, at det er ganske uberettiget at forlange, at de Medlemmer, som har forsikret sig, ogsaa skal være med til at betale for dem, der ikke har forsikret sig.

Under Nr. 65 stiller vi et Ændringsforslag, der lyder saaledes: „Til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser tilstaas Understøttelserne som Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse til Familieforsørgere eller som fortsat Hjælp med eller uden Tillæg for henholdsvis Familieforsørgere og andre“. Det betyder altsaa, at der ligesom nu i Tillægshjælp kan udbetales Penge.

Under Nr. 63 til § 31 foreslaar vi, at de to Trediedelev, som Arbejdsløshedsfondens skal betale af den Hjælp, som Hjælpekasserne har udbetalt, og den ene Trediedel, som Kommunerne skal betale, forandres